

(Əvvəlki ötən sayımızda)

ŞUŞA FATEHİ, ELİN ZAMİNİ

şəkilədir irəliləyirdi. Xocavənd sakinləri Elzaminin xətirini çox istəyir, Elzamin də onlara hörmətlə yanaşırdı. Ancaq bir gün gəldi ki, Elzamin çox sevdiyi işində, hər bir yerdən ümidi kəsilmiş biçərə insanları yer-yurdlarından didərgin salmışdılar. Ailəsi qaçqınlığın ən ağır zamanında dünyaya gələn bu türk oğlu türk Vətəninin, millətinin, soy-kökünün bundan sonrakı müqəddəratının təyin edilməsində yüksək rol oynayacaq bir ad verdi: Elzamin. Elin xoş günlərinin zəmanətçisi, təminatçısı və Vətənin qoruyucusu olması üçün ailəsi bu adı ona verdi. Elin ağsaqqal-ağbırçəkləri bu körpəyə "Adıyla böyümsün, ucalsın, adına layiq olsun" dedilər, bu körpə elə həmin dualara görə adı ilə böyüyəcəkdiki...

Qəhrəmanımız 1999-cu ildə məcburi köçkünlük həyatı yaşadığı dövrdə Beyləqan rayonunun Şəfəq qəsəbəsində orta təhsil həyatına başlamış, 2010-cu ildə Xocavənd rayon Salakatin kənd tam orta məktəbindən məzun olmuşdur. Həmin il ilk dəfə hərbi sahəsinə daha da yaxınlaşacaq, əli əsl hərbi kimi silah tutacaq, illərlə daxil olub xidmət edəcəyi günü gözlədiyi rəşadətli Azərbaycan Ordusunun sıralarına qoşulacaqdı. Elzamin bunu hər kəsdən çox istəyirdi. Ona görə ki, o, həyatı dərk etdiyi vaxtdan vətəndə vətənsizlik adlı dərddə böyümüşdü. Uşaq yaşlarından didərgin düşüdü, körpə gözü ilə doya-doya görə bilmədiyi doğma yurdu Xocavəndi. Qaradağlısı üçün darıxır, çırpınan körpə, gənc qəlbində yurd eşqini, həsrətini hər keçən il daha da böyüdür, bir qiğılımdan alovlanacaq və bütün ruhunu büriyəcək, dünyaları yandırır kül edəcək böyük məşəl halına gətirirdi. Hər sənatına, ordumuza olan sevgisinə an çox da bundan qaynaqlanırdı. Elzamin Qarabağ məsələsinin sülh yolu ilə həll olunmayacağını təəssüflə yeğin etsə də Vətən üçün gözüni qırpmadan vuruşmağı, silahla sarılmağı və son damla qanına kimi cəng etməyi fikrindən bir an belə çıxarmamışdı. Onun düşməndən almali olduğu bir qisası var idi. Qəlbi dağlı Qaradağlının soyqırımının, Xocalı faciəsinin, neçə-neçə belə soyqırımların hesabını düşməndən sormalı idi.

2012-ci ildə hərbi xidmətinə başa vuran Elzamin yurduna xeyirli bir övlad olmağın yolunun təhsildən keçdiyini bildiyi üçün Moskva Dövlət Politexnik Universitetinin İqtisadiyyat fakültəsinə qəbul oldu. Qiyyətli təhsil aldığı müddətdə doğma Xocavəndin və onun dəyərli sakinlərinin yolunda hər keçən gün daha çox çevikliklə çalışdı. Xocavənd Rayon İcra Hakimiyyətinin İctimai Şurasının üzvü və 2015-ci ildən Xocavənd rayon Mərkəzi Kitabxana Sistemində şöbə müdiri oldu. Elzaminin ictimai-siyasi həyatı çox gözəl

yerləşən strateji əhəmiyyətli yüksəkliklərin azad olunması uğrunda böyük fədakarlıq və qəhrəmanlıq göstərərək vuruşdu. Qızgın döyüşlərdə kimi və nəyi düşüncə, düşüncə, birçə öz həyatını düşünməyən fədakar Elzamin müharibədə odun, alovun düz ortasına hamdan qabaq atılır və canı, qanı bahasına da olsa Şəhidlərimizin mübarək nəşlərini döyüş meydanından çıxarırdı. Neçə dəfə ona xəbərdarlıq edilse də o, bu xəbərdarlıqları dilməmiş və Şəhidlərimizin nəşlərini çətin döyüş meydanından çıxarmışdı. O, Qaraxanbəyli kondi istiqamətində gedən ağır döyüşlərdə döyüş yoldaşları ilə birlikdə düşməne qarşı mübarizliklə döyüşərək mühüm əhəmiyyətli düşmən postunu azad etmişdir. Nə qədər çətin olsa da yorulmadan, oddan-aldovdan keçərək qəhrəmanlıqla vuruşmuş, 11 oktyabr 2020-ci ildə Qaraxanbəyli istiqamətində

düşmənin bir çox döyüş texnikasını məhv etsə də və canlı qüvvəsinə qanına qəltan etsə də döyüş tapşırığını yerinə yetirərək ağır yaralanmış, nəticədə özü heç istəməsə də döyüş meydanından qısa müddətə olsa, ayrılmalı olmuşdur. Əvvəlcə Füzulidə ilkin müalicə alan qəhrəmanımız sonra Bakıda Müdafiə Nazirliyinin Mərkəzi Hərbi Hospitalında müalicəsini davam etdirirdi. Lakin 27 oktyabr 2020-ci ildə Elzaminin ürəyi dözmür və o, yarasının tam sağalmasa da gizlicə hospitalı tərk edərək döyüş meydanına, döyüş yoldaşlarının yanına qayıdır. Cəbrayılın və Qubadının azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə qəhrəmancasına vuruşur. Döyüşlərin gedişatında ona doğma yurdu Xocavəndi görmək qismət olur. O, rayonun Hadrut qəsəbəsinin azadlığı uğrunda gedən hərbi əməliyyatlarda düşmənin kabusuna çevrilir. Sonrakı istiqamət isə Qarabağın göz bəbəyi, dilber guşesi, alınmaz qalası olan Şuşa şəhəri olur.

Elzamin günlərlə Şuşa istiqamətində gedən döyüşlərdə vuruşur, xalqımıza böyük Zəfəri bəxt etmək üçün. Zəfər Günün, şəərəfli anı nəsb etmək üçün çox zəhmət, əziyyət və cəfa çəkir. O, döyüş yoldaşları ilə birlikdə Qaradağlının intiqamının qat-qat artığı düşmənlərdən alır, bununla bərabər 8 noyabr 2020-ci ildə - müharibənin 43-cü günündə Şuşanın düşmən işğalından azad edir. Şuşanın hər qarışını azad etmək və xalqımızın bayram etdiyi, hər iki gözünün də güldüyü o gözəl günü görmək Elzaminə qismət olur. Qəhrəmanımız Zəfər Gününi doya-doya yaşasa da bu zəfəri sona kimi doya-doya yaşaya bilmir. Səhəri gün artıq Elzaminin 44 günlük müharibədə 44-cü günü idi. Bu vaxta kimi o, elin zaminini, Allah da onun zaminini olmuşdu. Müharibənin acı və şirin meyvələrini dadmış, kədərli və sevincli anlarını da yaşamışdı. Ailəsi və sevnələri bir an öncə müharibənin zəfərimizlə yekunlaşmasını, Elzaminin sağ-salamat zəfərlə, qalib əsgər kimi evə dönməsini arzulayırdı və həmin anı söbirsizliklə gözləyirdilər.

Lakin qismət belə gətirdi ki, 44 gün ərzində Vətən uğrunda vuruşan, hər

özablardan, əziyyətlərdən, qəzadan, beladan yan keçən qəhrəmanımız Elzamin Eyvaz oğlu Tağıyev müharibənin 44-cü günündə, kapitulyasiya aktının imzalanmasına saatlar qalmış - 9 noyabr 2020-ci ildə Şuşa torpağında qəhrəmancasına Şəhidlik zirvəsinə yüksəldi. Qələbənin tənəne ilə qeyd edəcəyi bir vaxtda qəhrəman sağ-salamat yox, üçrəngli bayrağa sarılmış halda gəldi doğma evinə. Bu Elzaminin ailəsinin və onu sevnələrinin ürəyini nə qədər parçalasa da Elzaminin zaminliyini etdiyi, xoş günlərinə zəmanət verib xoş günlər göstərdiyi Vətəni onlara ən böyük təselli, təskinlik oldu. Subay olduğu üçün qəhrəmanımızın gələcəyə tək yadigarı onun misilsiz qəhrəmanlığı və şücaəti oldu. Şəhid ailələrinin və qaziləri diqqətdən kənarda qoymayan cənab Prezidentimiz onu şəhadətindən sonra "Vətən uğrunda", "Cəsur döyüşçü", "Qubadının azad olunmasına görə", "Füzulinin azad olunmasına görə" və "Şuşanın azad olunmasına görə" medalları ilə mükafatlandırdı.

Əlavə olaraq onu qeyd etmək istəyirəm ki, şəhidimizin atası Eyvaz Tağıyev Birinci Qarabağ Müharibəsi iştirakçısı olmuşdur. Həmçinin şəhid Elzamin Tağıyevin anası Mələhət Tağıyevanın dediyinə görə onların ailəsindən şəhidimizlə birlikdə altı nəfər şəhid olmuşdur: babası Dəmir Hüseynov, dayısı Zülfüqar Hüseynov, dayısı oğlu Fədail Hüseynov, anasının dayısı Ələkbər Quliyev, əmisi Faiq Tağıyev. Ən əsası, Elzaminin arzuları şəhadətindən sonra olsa belə çin oldu. Bu gün Elzaminin uğrunda canını verdiyi Qarabağı, Xocavəndi, Qaradağlısı azadlır. Qaradağlının daha qəlbi dağlı deyil. O dağ artıq Elzaminin bizə yaşatdığı qürurun zirvəsidir, dağdır. Biz Elzaminin şəhadətine kədərlənsək də birlik ki, bu Vətəni, bu elin zaminlərini, Elzaminləri, qoruyucuları, qəhrəmanları tükenməzdir. Biz hər ölib min dirilən millətin nümayəndələriyik. Ruhun şad olsun, Şəhidim! Ruhun şad olsun, El uğrunda canını verən qəhrəman Elzamin!

Məqaləmin sonunda qəhrəmanımızın atası Eyvaz Tağıyev oğluna həsr etdiyi şeiri olduğu kimi oxucularımızın nəzərinə çatdırmaq istəyirəm:

QARABAĞIN QARADAĞLI BALASI

Bir gecəni sən qalada qalmısan,
Bir anlığa xəyallara dalmısan.
Şəhidlərin qisasını kim alsın,
Qarabağın Qaradağlı balası.

Səher tezdən döyüş əmri almısan,
Şuşa bizindir deyib uca dağlar aşmısan,
Sən almısan, mən almısam, bəs Şuşanı kim alsın,
Qarabağın Qaradağlı balası.

Xarı bülbül oylağınədən keçmişən,
Bulaqlardan sörin sular içmişən,
Sən bilmezdin harda, necə, nə olası,
Qarabağın qaradağlı balası.

Döyüşlərdə həmişə öndə olmusan,
Nərə çəkib düşməne od vurmusan,
Özün Şəhid, izin burda qalası,
Qarabağın Qaradağlı balası.

10.05.2024

Sevindik Nəsiboğlu
AJB-nin üzvü